

Over de schreef.

Hebben en houwen & liever nog meer.

De laatste maanden heb ik me verwonderd en geërgerd. Voorafgaand aan de gemeentelijke verkiezingen viel ons kabinet en mede daardoor zochten alle politici de publiciteit.

Het viel me op dat enkele thema's overal terugkeerden. De noodzaak tot bezuinigen en groei. Onze bestuurders willen voor 10-tallen miljarden bezuinigen en desondanks .... alle voorzieningen behouden. Net als onze vermeende 'positie'. Mainport to Europe, Gateway to the World en vooral het New York van Europa te willen zijn

De achterliggende gedachten zijn helder. Het is het aloude streven om verworvenheden te willen behouden. Niet alleen in materiële – of financiële zin, maar ook als politieke macht. Volgens mij erkent nagenoeg niemand de schaalgrootte van ons kikkerlandje. We zijn piepklein en kennen de hoogste bevolkingsdichtheid per vierkante kilometer. Ons landelijk oppervlak is propvol woningen, bedrijven, industrieën en wegen. Er zijn amper nog natuurgebieden van enige betekenis en vrijwel nergens is het stil of 's nachts donker.

Wij Nederlanders hebben de natuur ondergeschikt gemaakt aan ons humaan eigenbelang.

Wij achten onszelf superieur en meer rechthebbend op elke vierkante kilometer grondoppervlak dan enige andere vorm van leven. Trekvogels noemen we schadelijk voor onze economie, teveel wilde zwijnen of herten mogen we afschieten en megastallen zijn ondanks alle dierziektes en milieubelasting toch goed voor ons. Enkel onze portemonnee lijkt te tellen. Wetten en Europese procedures zijn er om burgers te beschermen. Maar als een as wolk langer dan een paar dagen boven ons luchtruim hangt, melden alle media nadrukkelijk over de grote financiële stroppen die deze –burgers beschermende - regelgeving veroorzaakt.

Ook drie maanden sneeuw (een simpel natuurverschijnsel) leidt tot ach en wee geroep over gedeelde inkomens en uit de hand gelopen budgetten bijv. voor strooizout.

Ik verbaas me er over dat we kennelijk denken dat we 365 dagen per jaar, 24 uur per dag productief *moeten* zijn. Dat alles wat ons kan overkomen door 'de natuur' (ganzen, sneeuw, as wolken) of 'zeven magere jaren' (na decennia financieel woekeren) ons niet doet accepteren dat wij slechts mensen zijn en zeker niet almachtig.

In onze Zuidwesthoek ervaart meer dan de helft van de bevolking geluidsoverlast en luchtkwaliteit problemen met name uit Antwerpen. Als Benegora aantoonde dat met name BASF daar oorzaak van is, door 128 keer de wettelijk toegestane geluidsnorm te overschrijden, wijst BASF-woordvoerder Van Doorslaer die beschuldiging van de hand. “Een team geluidexperts van de K.U. Leuven voerde van juni tot december 2007 ook al metingen uit in de Ossendrechtse Vijfdepolder, grenzend aan het Antwerpse havengebied. Uit

die metingen blijkt dat het geluid tussen de 40 en 43 dB(A) ligt. In België ligt de grens op 45 dB(A). Daar houden wij ons dus aan.”

Ook onze gemeente wenst niet meteen alle schuld op BASF te schuiven, maar stelde op 6 mei een werkgroep in die de overlast vanuit Antwerpen (niet alleen van BASF) gaat onderzoeken. “Aan de hand van onderzoek gaat die werkgroep aanbevelingen doen aan de gemeenteraad. We verwachten in het najaar een conceptnota, waar de raad zich in december over zal buigen. In januari rolt daar dan een beleidsplan uit”, aldus gemeentevoorlichter Jan Prop..

Ik ben somber. Ondanks alle kennis en tekens dat wij mensen onze hand allang overspelen voor een evenwichtig natuurlijk bestaan op aarde, hoor ik eigenlijk maar één ding helder en onontkoombaar. We willen kennelijk enkel maar; *hebben en houwen & liever nog méér.*

Eric Conscience